No. 1427 Zaterdag 6 Mei 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

TRIOMPHEN DER VLIEGKUNST.

Onlangs heeft een franschman, Prier, nog een nieuweling in het vak, een vlucht volbracht van Londen naar Parijs, een afstand 290 mijlen, zonder te dalen of eenige begeleiding van torpedo-booten voor zijn veiligheid.

De Fransche aviateurs spannen de kroon, zij zijn het, die het tot nu toe het verst gebracht en de mooiste en kranigste resultaten bereikt hebben op het gebied der aviatiek.

Alle officieele records staan op hun naam en luiden als volgt:

Snelheid: Leblanc, 140 K.M. per uur.

Snelheid met passagier: Busson, alle afstanden tot 100 K.M. toe. — 100 K.M. in 1 uur 1 min. 32 sec.

Hoogte: Legagneux, 3200 M.

Afstand: Tabuteau, 587 K.M. 285 M. in 7 uur 48 min. 31⅗ sec.

Duur: Henri Farman 8 uur 12 min. 463 K.M. 392 M.

Curtiss heeft weer een prachtige vlucht volbracht met zijn hydroæroplane (watervliegmachine) te San Diego. Hij steeg van het vaste land op met een passagier aan boord. Hij vloog over zee, daalde op de golven en steeg er kort nadien weer van op, om naar het vaste land terug te keeren.

***

In velen van die duizenden, die zich om den koenen, bijna vermetelen vlieger verzamelen, of bovenstaande berichten lezen, moet wel een hoogmoed-gedachte opkomen, als ze van deze nieuwe triomfen van het menschelijk vernuft getuigen zijn. Want weliswaar bewonderen de meesten in den vliegmensch louter diens durf, en is het sensationeele van zulk een waagstuk de groote aantrekkingskracht voor de massa; maar voor wie zich dieper indenkt in dit moderne wonder, blijft de machine toch de hoofdzaak. Als product van het menschelijk verstand, dat op alle terrein de natuur in hare werkingen weet na te sporen, dwingt dit vliegtuig onzen eerbied en onze bewondering af. Het is als het symbool van de verovering der lucht door den zoekenden menschengeest.

Daar zijn er, die zich door een indruk als deze laten verblinden en in de staag voortgaande ontwikkeling van menschelijke wetenschap en techniek een stutsel meenen te kunnen vinden voor hun doolleer, die de almacht Gods uit 't wereld-geheel wil weg schakelen.

De moderne mensch is over het paard getild. Sinds de laatste eeuw zijn de technische wetenschappen met reuzen-schreden vooruitgegaan; de eene ontdekking volgde op de andere, en nimmer nog nam het menschelijk kunnen een zoo hooge vlucht als in onzen tijd. Met zijn aldoor meer volmaakte instrumenten speurt hij de geheimen der natuur na, en stelt voor de natuurkrachten de wetten vast, waaraan het groote wereldgebeuren gehoorzaamt.

Het is niet te verwonderen, dat het zwakke menschenverstand zich bijwijlen blind staart op die schitterende resultaten, en de mensch zich de illusie schept, dat hij zelf die wetten heeft gemaakt en afgekondigd.

Hij heeft dien God der Middeleeuwen niet meer noodig. In vroeger tijden — zoo redeneert men — toen de menschen niet zoo op de hoogte waren van de natuurkrachten, zochten ze achter elk voor hen ongewoone gebeurtenis in de natuur de werkzaamheid van een hoogere macht. Men kon er geen andere verklaring voor vinden. Maar die tijden zijn voorbij; en met de ontsluiering van de geheimen der natuur meent men dat ook de noodwendigheid om een hoogere macht te erkennen, die in deze natuur werkt, kan vervallen.

Deze redeneering is door en door valsch.

Toegegeven, dat men in vroeger eeuwen bij gebrek aan kennis van verschillende natuurkrachten ten deze soms lichtvaardig oordeelde,— met de beginselvraag naar het bestaan van een *eerste* oorzaak der dingen heeft dit alles niets uitstaande.

Al kennen wij nog zoo perfect de werking van de verschillende oorzaken, die deze stoffelijke wereld in stand houden, en al ligt het reusachtige raderwerk van het wereldgebeel klaar voor ons open, — altijd blijft de vraag naar het ontstaan, naar de *eerste* oorzaak der dingen van allesbeheerschend belang.

Hetzij men die oorzaak als een buitenwereldsche moet beschouwen of haar in de dingen zelf moet zoeken, de vraag naar het ontstaan blijft, al kennen wij het bestaande nog zoo volmaakt. Het is dus zeer onredelijk, die vraag uit te schakelen, naarmate we meer van nabij de werking van de stoffelijke oorzaken leeren kennen.

Integendeel; hoe meer letterwijs wij worden in het boek der natuur, des te duidelijker wordt het voor den onbevooroordeelden lezer dat in de stoffelijke wereld, die hem omringt, een streven zich openbaart naar een doel, en dat de gang der natuur door een doelbewuste macht wordt geleid. Als we toegeven, dat middeleeuwers soms te spoedig voor een natuurfeit een direct bovennatuurlijk ingrijpen aannamen, mogen we zeker ook wel op een gelijke kortzichtigheid wijzen bij de moderne wetenschap, die gedwongen werd op haar oordeel terug te komen, waar ze vroeger zulke doelmatigheid in een of ander onderdeel der schepping meende te mogen ontkennen.

En hoe meer die doelmatigheid zich aan ons verstand opdringt, hoe duidelijker het wordt, dat wij met de kennis van de oorzaken der natuur-feiten voor zoover we ze door de zinnen waarnemen, en met het naspeuren van de wetten, welke deze feiten beheerschen, niet mogen volstaan, omdat de logica ons prest tot de vraag naar de regelende doelbewuste oorzaak.

En niets baat de uitvlucht, dat bij het voortschrijden der menschelijke wetenschap ook die laatste vraag wel zal worden opgelost door de natuurkundigen, dat dus die laatste oorzaak onder de mikroscoop of in het laboratorium zal worden ontdekt. Want eenerzijds is de stof als zoodanig onbekwaam aan zich zelve een doelbewuste leiding te geven, anderzijds moet die laatste oorzaak een onafhankelijke, onveroorzaakte en daardoor oneindig volmaakte oorzaak zijn. Naar zulke oorzaak in de verschijnselen te zoeken, is vergeefsch werk en onlogisch tevens.

Duizendmaal redelijker is het, de eenig houdbare conclusie te volgen, die wijst naar een alwijzen Schepper en Bestierder der stoffelijke wereld.

Alleen wie verstrikt ligt in de drogredenen van een dwaze en hoogmoedige wijsbegeerte, kan pogen zich aan deze konsekwentie te onttrekken.

***

Bescheidenheid is niet een deugd der moderne tijden. En de mensch, die groot gaat op de triomfen zijner wetenschap, vergeet zoo lichtelijk, dat de kroon die hij zich op de slapen drukt, maar heel betrekkelijke waarde bezit.

Want wat beteekent dit glimpje menschelijke wetenschap, vergeleken bij het vele dat voor hem nog is als gesloten boek.

Hij weet de krachten der natuur aan zich dienstbaar te maken, maar het wezen dier krachten is hem een geheim.

O, we hebben zoo weinig reden, om ons te verheffen; we zijn er ten slotte na eeuwen zoekens in geslaagd de gevleugelde schepping te imiteeren. Maar vliegt in de lucht is een veel grooter wonder, dan de caricatuur die wij ervan maken; altans voor wie er ernstig en zonder eigenwaan over wil nadenken.

Ingezonden stukken.

LANDBOUW

Motto: „Amicus Amigoe, magis amica veritas"

Mijnheer de Redacteur.

In Uw nummer van den 23sten April komt een stuk voor getiteld „LANDBOUWKUNDIGE," en hoewel ik het met Uwe conclusie geheel eens ben, wil ik toch, een protest laten hooren tegen wat U daar zegt aan het adres van den Oud-Gouverneur de Jong van Beek en Donk.

Zeker is het van belang, dat de resultaten van de proeven, op landbouwgebied genomen, in een kort en zakelijk rapport worden vereenigd, zoodat men in het vervolg kan weten van te voren: op die grond en onder die omstandigheden hoef ik dat niet te planten, want dan mislukt het toch.

Maar U zegt: „......mogen we nu onredelijk zijn en veronderstellen, dat alles mislukt en de resultaten absoluut nihil zijn geweest? Daaruit zou dan volgen, dat de gelden, die onder het bestuur van Gouverneur de Jong van Beek en Donk voor den landbouw zijn beschikbaar gesteld, *roekeloos werden, verkwist of moedwillig zijn weggeworpen.*"

Zie, Mr de Redakteur, dat is zelfs uit den mond van de koningin der aarde wat boud gesproken, dunkt mij.

Dat zou alleen waar kunnen zijn, als van te voren het *onomstootelijk* bewijs te leveren ware geweest, *dat al die proeven moesten mislukken.* Nu heeft menigeen dat hier wel altijd gezegd, en er zijn vroeger ook proeven genomen op landbouwgebied, die mislukt zijn, maar onomstootelijke bewijzen zijn dat niet.

En al mislukken alle proeven, dan is ook dat nog geen bewijs van roekeloos verkwisten of moedwillig wegwerpen. Ik ben geen landbouwkundige, Mr. de Redakteur, maar mijnbouwkundige, en ik heb op grond van mijne waarnemingen de zekerheid verkregen, dat er hier op de Benedenwindsche eilanden nog andere phospaatafzettingen geweest zijn, en *waarschijnlijk* nog zijn, dan die wij nu kennen van Sta Barbara op Curaçao en van de Zuidpunt van Aruba. En dat zij op dezelfde wijze zijn ontstaan als deze. Het is natuurlijk mogelijk, dat bij de laatste daling van deze eilanden de golven op de eene plaats hebben weggevoerd, wat zij op de andere plaats, bijv. op Aruba door een laag kalksteen aan het oog onttrokken, maar we mogen toch hopen, dat dit niet zoo is.

En nu, Mr. de Redakteur, zal er veel geld gebruikt worden om te onderzoeken of die phosphaatafzettingen, — die ik met vrij groote waarschijnlijkheid durf zeggen, dat thans door kalksteen worden bedekt en waarvan ik op verschillende plaatsen op Bonaire en Aruba in de nu de oppervlakte bedekkende kalksteen stukjes heb gevonden,—door boringen te vinden zijn. Of dat al gelukt en, is van te voren niet te zeggen. Gesteld nu, dat het mislukt, zijn dan door mijn toedoen die gelden roekeloos verkwist of moedwillig weggeworpen? Ik heb wel eens hooren zeggen, Mr. de Redakteur, dat als er van de honderd mijnbouwkundige opsporingen die worden ondernomen, tien een ontginbare afzetting aan het licht brengen, de financiers, die het geld verschaften, zeer tevreden zijn.

Hetzelfde geldt voor den landbouw. Een negatief resultaat is er ook een! En alles is niet mislukt. Gaat U maar eens op Mundo Nobo kijken naar de sisal en als kijken U niet genoeg is, ga er dan met donkere maan maar eens wandelen, dan zult U het wel aan den lijve gewaar worden, dat die sisalaanplant nog niet mislukt is. En kijk dan ook eens naar de katoen op Statius. Als het gelukt de sisal in het groot aan te planten, dan kan dat zeer goed een stapelprodukt worden voor Curaçao, en hetzelfde geldt van de katoen op Statius. En dan verdient de naam van Gouverneur de Jong van Beek en Donk *met gouden letters* geschreven te worden in de annalen van Curaçao. En als ook dat mislukt; als de sisal verdroogt en de katoen verbleekt; als de haven verzandt, in plaats van verbreed te worden; als de handel verloopt; als Curaçao het visschersdorp wordt, dat Guzman Blanco wenschte, ook dan nog, Mr. de Redakteur, kan Gouverneur de Jong van Beek en Donk tot de zijne maken de woorden, die Marnix van St. Aldegonde den Vader des Vaderlands in den mond geeft in zijn Wilhelmuslied:

Soo het den wil des Heeren
In mijn tijd was geweest,
Had ik geern willen keeren
van U dit swaar tempeest;
Maar de Heer van hierboven,
die alle ding regeert,
Dien men altijd moet loven,
Die heeft het niet begeert.

Ik eindig met het begin, Mr de Redakteur: De Amigoe is mijn vriend; grooter vriendin is mij de waarheid, en ik dank U voor de verleende plaatsruimte.

G. DUIJFJES.

Antwoord van de Radactie.

Wij zijn den Heer DUIJFJES oprecht dankbaar voor zijn ingezonden stuk, omdat „DE WAARHEID" die ook ons boven alles dierbaar is, daardoor en naar wij hopen, ook door de volgende toelichting nog beter tot haar recht komt.

Onze Mijnbouwkundige heeft, door een vergelijking aan zijn vak ontleend, de kwestie der *landbouwproeven* op een nieuwe wijze belicht. Niemand zal wel ontkennen, dat zonder heel veel geld en zonder veel risico dergelijke proefnemingen wel altijd tot de onmogelijkheden zullen behooren.

Schatten van geld zijn besteed in het Moederland aan de verbetering van den landbouw; een staf van landbouwleeraars en andere deskundigen hebben proeven genomen over het geheele land jaren achtereen en naast heel veel tegenslag is toch het succes en zelfs schitterend succes niet achterwege gebleven. Aan die proeven is het te danken, dat de landbouw in Nederland een wetenschappelijke basis gekregen en zich ontwikkeld heeft en bloeit.

Wat is de reden, dat de landbouwproeven in onze kolonie een geheel tegenovergestelde uitwerking hebben gehad? Dat zij voor velen zijn geweest en gebleven uit den booze, een nachtmerrie, alleen een geldvermorsing?

Van het begin af heeft men hier zijn verwachting veel te hoog gespannen, was men te veeleischend en zag men reeds terstond of al te spoedig naar de resultaten dier proeven uit. Het ongeluk wilde bovendien, dat ook op den langen duur nog die resultaten afwezig bleven. Daar kwam nog bij, dat de taak van den landbouwkundige in onze kolonie oneindig veel zwaarder en moeielijker was dan van zijn vakgenoot in Holland. Niet alleen, dat hij geheel alléén stond, zonder gelegenheid andere collega's te consulteeren of zijn werk met hun methoden en resultaten te vergelijken, maar elke nieuwe landbouwkundige kwam hier in een hem geheel onbekend land te staan voor een landbouw, die hem vreemd was, kreeg hier te kampen met een klimaat vol nukken en grillen.

Dat kostte tijd zich daarin te werken en daarvan ondervinding op te doen. Ook al waren geen fouten begaan, dan zou toch dat bovengenoemde reeds ruim voldoende zijn geweest, om tegenslag en mislukking hier meer tot regel dan tot uitzondering te maken.

En die „pech" is niet uitgebleven, ook omdat er fouten begaan zijn. En nu weten wij zeer goed dat: „*la critique est aisée et l'art difficile*" en dat velen die het minst tot kritiek bevoegd waren, misschien wel het meest zich met kritiek hebben ingelaten en daarbij verre hun streepje zijn te buiten gegaan. Doch evenzeer is 't waar dat aan die kritiek 't werk zoo gemakkelijk gemaakt werd door de flaters en fouten, die vooral in de eerste jaren dier proeven hier bij dozijnen gemaakt werden.

Men is in dien tijd bij het nemen dier proeven te veel op avontuur uit gegaan. In plaats van zich te beperken, heeft men alles te gelijk onder handen genomen en zich met proeven bezig gehouden, die van meet af onmogelijk konden slagen of zelfs bij gelukken toch volmaakt doelloos waren of voor onze kolonie geen enkel voordeel konden opleveren.

Toch heeft 't reeds toen niet aan waarschuwingen ontbroken. Gelukkig is men in de latere jaren wat wijzer geworden en heeft men langzamerhand een betere richting ingeslagen. Doch de flaters in de eerste jaren hebben enorm veel kwaad gesticht, zij hebben niet alleen voor altijd de landbouw*proeven* een beruchten naam bezorgd, maar zelfs bij zeer velen ook den landbouw zelf zoodanig in discrediet gebracht, dat er in allen ernst stemmen opgingen, den landbouw op zijde te zetten of aan zijn lot over te laten. En toch den landbouw kan en mag onze kolonie niet prijsgeven, omdat meer dan ⅔ der bevolking buiten het stadsdistrict of op andere eilanden woont en voor het meerendeel alleen door den landbouw een sober middel van bestaan vindt.

Daarom verheugt het ons, dat ook de Heer DUIJFJES ons voorstel bijvalt, (ook *Argus* schijnt dit plan niet ongenegen), dat de Heer VERSLUIJS hetzij in schrift zijn bevindingen en verkregen resultaten omtrent onzen landbouw vastlegt of door mondelinge aanwijzingen en inlichtingen zijn opvolger of dengenen, die met zijn werk belast wordt, volledig op de hoogte stelt.

En de reden ervan ligt voor de hand. Een landbouwkundige, die hier eenige jaren is werkzaam geweest, is voor onze kolonie 100% meer waard dan een nieuweling,— hij moge in bekwaamheid ook de meerdere van den eerste zijn,— die hier als een onbekende voor 't eerst voet aan wal zet.

Bovenstaande conclusie nu, waarmede de Heer DUIJFJES het volkomen eens is, was het eenige doel van ons besproken artitel: *Landbouwkundige.*

Dat er tegenslag en mislukking is geweest bij die landbouwproeven kan geen blaam zijn voor het bestuur van de Gouv. de Jong v. B. & D. Die mislukkingen zijn aan alle proeven annex. De fouten, evenwel die er destijds begaan zijn, blijven ten zijnen nadeele, al is het evenzeer waar, dat voor den geschiedschrijver die fouten *post factum* makkelijker aan te wijzen zijn, dan voor den beoordeelden persoon *ze ante factum* als zoodanig te kennen en te vermijden.

Nog een woord over de Sisal-aanplanting van *Mundo Nobo*. Zij zijn een schitterend bewijs, dat niet alle proeven mislukt zijn. Juist gelijk de *Amigoe* beweerde, die waarschuwde niet onredelijk te zijn, door te veronderstellen dat *alle* proeven mislukt waren.

Toch wanneer schrijver dezes bijna dagelijks die aanplanting bij *Mundo Nobo* passeert, dringt zich nog een geheel andere gedachte bij hem op.

Kent de Heer Duijfjes het artikel: *Een nieuwe cultuur voor de kolonie Curaçao*, dat de Heer J. H. J. Hamelberg, destijds archivaris in onze kolonie, schreef in 1898 in het Tweede Jaarverslag van het Geschied-, Taal-, Land- en Volkenkundig Genootschap van Curaçao? Degelijker rapport,

zonder eenige opdracht of vergoeding, zal zelden geschreven zijn.

Dat artikel verscheen ruim een jaar vóór de komst van Gouv. de Jong in onze kolonie. Ook de pita-aanplanting van den Heer S. Henriquez op *Welbedacht* bestond toen reeds. Van alle zijden is er toen aangedrongen, om die voorstellen van den Heer Hamelberg in daden om te zetten en de beschikbare gronden met sisal te beplanten. De Heer J. H. B. Gravenhorst van „Casparito", een der grootste ijveraars, weet er van mede te spreken.— Toch was het of van bestuurswege de sisal genegeerd werd.

Ook 't artikel in Amigoe No. 1177 van 27 Juli 1906 en No. 1179 van 4 Aug. 1906 over Sisal-cultuur is leerzaam en bewijst, hoe ook in de latere jaren het Bestuur tegenover de sisal wantrouwend of althans aarzelend en weifelend bleef.

Had men geen andere proeven genomen dan met sisal, geen andere handboek of leiddraad gebruikt bij de landbouwproeven dan dit artikel van den Heer Hamelberg, dan zou nu reeds Curaçao overal met sisal beplant zijn, dan zou onze kolonie nu reeds een stapelprodukt rijk zijn en de landbouwstand een vast middel van bestaan gevonden hebben. En nu?

Telken male wanneer ik *Mundo Nobo* passeer, stemt het mij treurig, dat na 13 jaren tijds die 1 à 2 bunder aanplanting maar het eenige bewijs gebleven is, wat het bestuur zelf onzer kolonie voor de sisalcultuur op Curaçao heeft tot stand gebracht.

Katoencultuur.

„*De Vereeniging ter bevordering der Katoencultuur in de Nederl. Kolonien*" zendt ons het verslag over 1910, waaraan wij het volgende ontleenen:

Er is een aloud spreekwoord, dat zegt: „als de nood het hoogst is, is de redding nabij" en dit is al op zóó menig terrein bewaarheid, dat optimisten heel gemakkelijk genegen zouden kunnen zijn, dit woord ook op de tegenwoordige katoenmelaise toe te passen. Immers wat betreft de katoen, is de nood tot ongekende hoogte geklommen en zijn aan handel en industrie gevoelige verliezen toegebracht.

Het behoeft wel geen betoog, dat wij een dergelijk optimisme gaarne tot het onze zouden willen maken, maar wij weten maar al te goed, dat wáár ook de tijd als „heelmeester aller wonden" zich moge aandienen — hij zich aldus in geen geval betrekkelijk het katoenvraagstuk zal kunnen doen gelden. Eene afwachtende houding wat de tijd leeren zal, past hier wel allerminst.

Het is niet te veel gezegd, dat de oplossing van dit probleem het belang der geheele menschheid raakt en op grond daarvan is een krachtig verzet tegen de niets-ontziende handelingen van speculanten, in de eerste plaats door het zich wapenen tegen de wisselvallige katoenoogsten, gebiedend noodzakelijk.

De Amerikaansche katoenoogst 1909|10 bleef niet minder dan ruim 3 millioen balen achter bij dien van 1908|09 en toch heeft de zooveel kleinere oogst 1909|10 ruim 95 millioen dollars, zegge 237½ millioen gulden, méér opgebracht dan zijn voorganger. Doch 't vorige jaar werd dan ook, wat sedert 1874 niet is voorgekomen, een gemiddelde prijs betaald van 8 d. tegen 6,33 d. in 1909.

Tengevolge van het toenemend getal spindels en het niet vooruitgaan der wereldkatoenproductie is de verhouding allerongunstigst geworden en *moesten* de prijzen wel al hooger en hooger gaan. Of men echter in zulk een toestand gekomen zou zijn als thans het geval is, wanneer de grove speculatie-zucht in Amerika niet in 't spel ware, mag ernstig worden betwijfeld.

Allerwege heerscht dan ook over den grooten invloed van speculanten groote verbittering: er is echter tot dusverre weinig of niets van directen invloed tegen te doen. Wel heeft men bijv. verleden jaar te Manchester bij wijze van protest den speculant Patten van de Beurs verwijderd, maar een afdoend middel tegen deze individuen bestaat er helaas niet, tenzij men met alle ten dienste staande middelen het cultuurgebied der katoen zoodanig zal weten uit te breiden, dat Amerika de alleenheerschappij verliest.

De *mogelijkheid* daarvan zal wel door niemand worden betwijfeld, nu allerwege behoorlijke resultaten worden verkregen, doch evenzeer dient de *noodzakelijkheid* daarvan te worden ingezien, daar van jaar tot jaar door de Vereenigde Staten een grooter deel van den oogst aan de wereldmarkt onttrokken zal moeten worden voor eigen katoenindustrie. Sedert 1900 nam het getal spindels in de Vereenigde Staten met ruim 9 millioen of 57½ % toe.

In **West-Indie** is er van eene geregelde katoencultuur thans nog alléén sprake op *St. Eustatius* en *St. Martin*. Op deze eilanden gaat de cultuur steeds vooruit.

Waren op St. Eustatius in 't begin van 1909 reeds 180 akkers met katoen beplant, in 1910 klom dit getal tot 300.

De katoenuitvoer bedroeg.
in 1907 181 K°. zaadkatoen,
„ 1908 17782 „ „ en 293 K°. lint
„ 1909 15533 „ „ 1202 „ „
en 2504 K°. zaad, waarbij van het eiland *Saba* 105 K°. lint en 307 K°. zaad.

Over 1910 zijn ons niet de juiste uitvoercijfers bekend, maar als zeker mag worden aangenomen, dat deze die van 1909 weder aanmerkelijk zullen overtreffen.

De prijs van 't gezuiverde product varieerde in 1909 zelfs van f 1,43 tot 1,65 p. K°. en in 1910 zelfs van f 1,98 tot 2,20.

De katoencultuur van St. Eustatius blijft zich dus uitbreiden en op grond daarvan achtten wij het voldoende gemotiveerd om ook verder te steunen. In 't afgeloopen jaar heeft onze Vereeniging aan 't eiland het noodige drijfwerk doen toekomen voor het drijven van de beide reeds vroeger door ons geleverde zuiveringsmachines.

Door tusschenkomst van den waarn. Gezaghebber van **Bonaire** ontvingen wij een monster inlandsche katoen, afkomstig van een proefveld op dit eiland, hetwelk wij gunstig konden beoordeelen. De vezel der katoen is mooi en zijdeachtig.

Naar luid der berichten worden op Bonaire een tweetal katoensoorten in 't wild aangetroffen, die de felste droogte kunnen verdragen en derhalve tegen 't eigenaardig klimaat zeer goed bestand zijn. Hoewel de eene soort een vuil-grijze vezel levert, heeft de ander een zeer mooie witte vezel, waarvan de handelswaarde wel zoo hoog wordt geacht, dat ze de cultuur er van loonend zou kunnen maken.

Het ware te wenschen, dat men ook op **Bonaire** de hand aan de ploeg ging slaan, teneinde ook dáár zooveel mogelijk de katoencultuur te vestigen.

De plantengroei

OP DE

Ned. West-Ind. Eilanden.

In de jongste vergadering van de afdeeling 's Gravenhage der Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging, hield de heer dr. I. Bolding te Utrecht een lezing over de West-Indische Eilanden, meer in 't bijzonder den plantengroei behandelende, naar aanleiding van eenige studiereizen in 1906 en 1909 naar deze eilanden ondernomen.

Om een goed denkbeeld van deze voor de Nederlanders zoo geheel vreemde flora te kunnen geven, werden eerst ter vergelijking verschillende factoren, die den plantengroei beïnfluenceeren, bij de Hollandsche Flora besproken. Bijzondere nadruk werd gelegd op den physiologisch drogen bodem, d. w. z. een bodem waaruit de plant slechts zeer weinig water kan opnemen, bijv. bij moerasplanten door een sterk zout-gehalte van het water. Op de W. Indische eilanden komt dit zeer sterk voor bij de gedeeltelijk in 't water groeiende Mangrove-bosschen, die toch door de leerachtige bladeren op geringe verdamping wijzen.

Na deze inleiding behandelde spreker aan de hand van eenige schetsen de ligging en grootte der eilanden. Wat de geologische gesteldheid betreft, bestaan de eilanden uit een heuvelachtig eruptief gesteente in 't midden, waaromheen een strook koraal kalk. De vochtigheidstoestand is er over 't algemeen droog; alleen op de heuvels regent het nog al veel, zoodat daar dan ook een vrij dicht bosch wordt aangetroffen, dat aan een tropisch regenbosch doet denken.

De hoogte der eilanden wisselt tusschen 800 M. op het kegelvormige eiland Saba tot 2 á 300 M op Curaçao.

Wanneer men van uit zee de eilanden bezoekt, ontmoet men achtereenvolgens deze vier vegetaties:

1o. Mangrovebosschen; 2o. strandvegetatie; 3o. de Doornbosschen en 4o. Regenbosschen.

De Mangrovebosschen zijn behalve door de leerachtige bladeren nog kenmerkend door de eigenaardige luchtwortels, die boven den slijkachtigen bodem uitsteken. De Strandvegetatie is op de Antillen zeer weinig ontwikkeld. De karakteristieke flora is die der Doornbosschen. Op de Benedenwindsche eilanden zijn hier de Cactusplanten overheerschend. Vooral de Melocactussen komen er in groot aantal soorten voor. Volgens Suringar zijn deze drie eilanden het Centrum van ontwikkeling voor de Melocactussen. Op de Bovenwindsche eilanden echter is de Familie der Peuldragende gewassen in de meerderheid en wel planten die 't meest doen denken aan Mimosa's en Acacia's.

De werkelijke regenbosschen treffen we alleen aan op de eilanden St. Eustatius en Saba. Op de andere eilanden is de vochtigheid hiervoor te gering. In tegenstelling met de andere streken is de bodem met een dikke humuslaag bedekt. De bosschen bestaan uit zware boomen, die dikwijls geheel bedekt zijn met varens, mossen en ook orchideeën en ananas-achtige planten. Bloemen zijn er zeer zeldzaam Op Saba bevindt zich op den top nog een bosch van Boomvarens, Dit zijn planten met een boomvormigen stam, waarop een kroon van varenbladen

In 't geheel komen er op de eilanden een 900 verschillende plantensoorten voor.

Na de pauze werden een 80-tal lantaarnplaatjes geprojecteerd, aan de hand waarvan spreker het reeds behandelde nog duidelijker wist voor te stellen. Hierbij waren een aantal plaatjes, betrekking hebbende op de bewoners en hun woningen, waardoor de aanwezigen een volledigen indruk kregen van het voorkomen dezer eilanden.

RAPPORT

VAN DEN HEER

H. J. Cohen Henriquez

VAN ZIJN REIS NAAR MARACAIBO.

VII.

VERTALING. BIJLAGE VIII.

Aan den Burger President
van den Staat Zu'ia
Generaal Gumersindo Mendez.

Maracaibo, 22 Juni 1910.

Geachte Heer en vriend,

Mijne opdracht in deze belangrijke stad afgeloopen zijnde, keer ik terug naar het eiland Curaçao, om rapport uit te brengen van mijne handelingen met betrekking tot 't doel, dat mij hierheen heeft gevoerd.

U mijn dank betuigende voor de krachtige medewerking van U ondervonden, is het mij aangenaam U te kunnen mededeelen, dat ik met bijzondere voorliefde ter kennis van mijn Gouvernement zal brengen de afdoende en onmiskenbare hulp, die U mij hebt bewezen ter bereiking van mijn doel.

Aan U persoonlijk en aan Uw Bestuur, Mijnheer de President, wensch ik toe een schitterend succès en volkomen welvaart.

Ik maak van deze gelegenheid gebruik om U mijn beleefden groet te brengen en de verzekering van mijne hoogachting en mijnen eerbied te herhalen.

Uw vriend en dienstwillige dienaar,

(get.) H. J. Cohen Henriquez.

VERTALING. BIJLAGE IX.

Maracaibo, 23 Juni 1910.

Aan den Heer
H. J. COHEN HENRIQNEZ.
Alhier.

Mijnheer,

Ik erken de ontvangst van Uw beleefden brief gedagteekend gisteren, waarin U mij mededeelt dat, Uwe zending in deze stad afgeloopen zijnde, U zich gereedmaakt om terug te keeren naar het ontwikkeld eiland Curaçao, met het doel om verslag uit te brengen van de U gedane opdracht.

Het is mij aangenaam te Uwer kennis te brengen, dat Uwe ernstige bemoeiingen, om de belangrijke cultuur van de *lucatéva* in den Staat tot een hoogeren graad van ontwikkeling te brengen, dit Gouvernement, dat in de door U uitgeoefende propaganda een gunstig voorteeken ziet voor de uitbreiding van dezen tak van Landbouw in het Vaderland, zeer hebben voldaan.

U een voorspoedige reis en volkomen succès toewenschende bij het geen gij U voorstelt, heb ik de eer de verzekering te herhalen van de bijzondere hoogachting waarmede ik ben

Uw vriend en dienstwillige dienaar,

(get) GUMERSINDO MENDEZ.

Vertaling. Bijlage X.

VAARTWEL.

Bij het verlaten van deze gastvrije en beschaafde stad voldoe ik aan den aangenamen plicht om mijn hartgrondigen dank te brengen, in de eerste plaats aan den Achtbaren Constitutioneelen President van dezen Staat, Generaal Gumersindo Mendez, die mij sedert mijne aankomst alhier zijn onmiskenbaren steun heeft verleend, ten einde de door mijn Gouvernement gedane opdracht naar behooren te verrichten,— zoowel hij als zijne hem waardige ondergeschikten hebben mij terzijde gestaan op eene afdoende wijze, die door mij zeer op prijs wordt gesteld;— en verder aan de illustre pers, die mij in uitdrukkingen, getuigende van eene opwekkende welwillendheid, behulpzaam is geweest in het verspreiden mijner denkbeelden, betreffende de hoedenstroocultuur, door hare kolommen te mijner beschikking te stellen; — aan de heeren handelaren en landbouwers die met lofwaardigen ijver mij inlichtingen hebben verstrekt en goedgunstiglijk mij op mijn kantoor hebben bezocht; — en aan al die bevriende personen die op een of een andere wijze hebben medegewerkt tot de verwezelijking van hetgeen ik mij heb voorgesteld en er toe hebben bijgedragen om mij nog meer te doen voelen van hoeveel waarde deze beschaafde en ontwikkelde bevolking is.

Ik stel mij op het eiland Curaçao geheel en al ter beschikking van allen en het zal mij aangenaam zijn hunne gewaardeerde orders te ontvangen.

Maracaibo, 22 Juni 1910.

(get) H. J. COHEN HENRIQUEZ.

Einde.

Berichten uit de Kolonie.

Examen.

Voor den Commissie van examinatoren bestaande uit de Heeren Geneeskundigen. Dr. H. A. CASSERES, J. H. M. ELLIS, H. FERGUSON en M. C. HENRIQUEZ en den Militairen Apotheker 1ste kl. den Heer T. J. C. BUIJS onderging en Maandag het examen van hulp-apotheker de Heer JOHANN DE VOS, tot dusver geëmployeerde aan het militaire Hospitaal (Plantersrust) en de Eerw. Zuster DYMPHNA van het Elizabeths-Gasthuis. Beiden candidaten slaagden. Onze hartelijke gelukwenschen.

Als een bijzonderheid dient vermeld, dat de Eerw, Zuster DYMPHNA in onzen kolonie de eerste vrouwelijke candidat is, die het examen van hulp-apotheker heeft afgelegd.

Hulponderwijzer J. Sprockel.

Volgens telegraphisch bericht heeft ll. Dinsdag 2 Mei voor de examencommissie in Breda met gunstig gevolg het examen voor hulponderwijzer afgelegd de Heer JOHAN SPROCKEL (van Jonckbloed, Santa Rosa) leerling van de Fratersschool van Pietermaai, die sinds 6 jaar in Holland vertoefde en gesteund door een studiebeurs van het *Alg. Ned. Verbond* zijn voorbereidende studies volbracht aan de Bisschoppelijke Kweekschool te 's Hertogenbosch.

Onze gelukwenschen !

Koloniale Raad.

In de Zitting van ll. Zaterdag, waarbij de Voorzitter de Heer MY MADURO en de leden de Heeren C. S. GORSIRA J. P. ZN, H. M. PENSO, en A. W. STATIUS MULLER afwezig waren, werd de wijziging van de verlofverordening en een ontwerp-verordening tot uitvoerig der „Octrooi wet", en een andere houdende bepalingen omtrent de huishouding en tucht op de koopvaardijschepen onveranderd goedgekeurd.

De ondervoorzitter deelde mede, dat de Gouverneur zich met de wijziging in de zitting van den 18en Maart ll. aangebracht in art. 2 alinea 1, van het ontwerp-keur tot herziening van de bepalingen nopens het weiden en schutten van vee op het eiland Curaçao, niet kan vereenigen en dat deze keur derhalve niet wordt vastgesteld.

—Heden avond ten 8 uur is het zitting van den kolonialen Raad, waarin den Begrooting voor 1912 in openbare behandeling wordt genomen.

— a. s. Dinsdag morgen ten 9 uur is het plechtige opening van den Kolonialen Raad met het gebruikelijk ceremonieel en de openingsrede door den ZExc. den Heer Gouverneur.

— Bij Kon. besluit, is met ingang van den tweeden Dinsdag der maand Mei van dit jaar benoemd in den Kolonialen Raad der Kolonie Curaçao, tot voorzitter M. S. L. MADURO en tot onder-voorzitter A. G. STATIUS MULLER, thans onderscheidenlijk die functie bekleedende.

Scheepvaart.

Naar wij nader vernamen is de *Aurora* die bij Bajobarao aan den grond raakte, door het overladen van 2 à 3000 zakken koffie in de gouletten *Gaviota* en *Gacela* en het opkomend getij weer vlot geraakt en zonder eenig verder ongeval of beschadiging, zooals wij nog in ons vorig nummer konden melden, Zaterdag morgen 11 uur onze haven binnengekomen.

Gisterenavond 7 uur heeft de Aurara voor goed onze haven verlaten.

— De nieuwgebouwde „*Merida*" van de „*Red D*" line, bestemd voor den dienst tusschen Curaçao en Maracaibo, is eindelijk Woensdagmorgen onze haven binnengevallen.

Het schip is 197 voet lang, loopt 10 mijl. Uitwendig gelijkt de nieuwe *Merida* zeer veel op de oude, inwendig is zij meer doelmatig en eenvoudig ingericht.

— Van de balander „*Carmen Angelica*" die den 18en April uit Aruba naar onze haven vertrok, brak daags daarna door hevige rukwinden op de hoogte van Westpunt de mast af, die met zeil en al overboord sloeg. Door stroom en wind langs den Noordkant van Aruba afgedreven, werd de balander verlaten om hulp te gaan zoeken. Het vaartuig is evenwel later niet meer teruggevonden.

Aruba Goud-Maatschappij.

Vorige week kwam per „*Refugio*" de 12de bezending goud van de *Aruba Goud-Maatschappij* binnen deze haven voor doorzending bestemd naar Londen. Het was een staaf goud wegende 11.381 K G. waarvan 8.718 K.G. zuiver goud en 2.361 K.G. zuiver zilver vertegenwoordigende een waarde van f 14.400.

Onze gelukwenschen aan de wakkere Arubiaansche Maatschappij.

Ongeluk.

Donderdag morgen ten 5 uur ging het Duitsche SS. *Syria*, dat wegens quarantaine in het Schottegat voor anker lag, vandaar naar de Groote Werf bij Scharloo verhalen.

Toen men de stuurmachine daarbij in werking stelde, werd een zekere Curaçaonaar aan boord werkzaam, Pedrito Dank, door de roerketting doodgedrukt. Het bleek bij onderzoek, dat hij, zonder dat men daar iets van wist, zich op een hoogst gevaarlijke plaats had te slapen gelegd. De schuld was geheel aan den kant van den werkman, die meermalen aan boord van stoomschepen werkte en het gevaarlijke van zulk een slaapgelegenheid kon en moest weten. Hij was getrouwd en vader van twee kinderen.

De Maatschappij van der „H. A. Lijn" heeft alle onkosten voor haar rekening genomen en zal ook de weduwe tegemoet komen. Bij de begrafenis was de lijkkist door de Duitsche vlag gedekt.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

78 ratten
19 muizen.

Marktbericht
van den
Curacaoschen Handelsbond.

Van 7 April 1911.

ZOUT per vat van 130 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K,G	„ 0.07
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.70
id. per KG. 2e kw.	„ 0.60
HUIDEN per K.G	„ 0.60
GEITENVELLEN per K.G	„ 1.20
WOL per K.G	„ 0,12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.40
BEENDEREN per K.G	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G	„ 0.05

STROOHOEDEN (hipijapa):

Kwaliteit No, 1 per dozijn	„ 3.25
„ „ 1 (gebleekt) „ „	„ 3.—
„ „ 1*a* „ „	„ —
„ „ 1*a* [gebleekt] „ „	„ —
„ „ 2 „ „	„ 4.50
„ „ 3 „ „	„ 4.50
„ „ 4 „ „	„ 5.50
„ „ 5 „ „ (OLA)	„ 6.50
„ „ 6 „ „	„ 7.—
„ „ 7 „ „	„ 7.50
„ „ 8 „ „ (OLA)	„ 7.50
„ „ 9 „ „	„ 10.50
„ „ 10 „ „ (OLA)	„ 9.—
„ „ 11 „ „	„ 12.—
„ „ 12 „ „ (OLA)	„ 12.—
„ „ 13 „ „	„ 15.—
„ „ 14 „ „ (OLA)	„ 15.—
„ „ 15 „ „	„ 18.—

STROOHOEDEN (latai):

Kwaliteit X per dozijn	f 1.50—
„ XX „ „	——
„ XXX „ „	——

KLEINE STROOHOEDEN (hipijapa) in kwal. overeenkomende met kwal. No. 1 van ongeveer 25 cM. van kruin af tot rand per doz. f 3.—

Kon. West-Ind. Maildienst.

Aan het verslag over het boekjaar 1910 ontleenen wij het volgende:

Reeds in ons vorig verslag maakten wij melding van de ramp, die onze maatschappij getroffen heeft, door het vergaan van het ss. „Prins Willem II" in Januari 1910; thans kunnen wij mededeelen, dat wij het ss. „Ascania" charterden, om in den geregelden dienst onzer hoofdlijn te voorzien. Aan de Koninklijke Maatschappij „De Schelde" te Vlissingen werd de bouw van een nieuw stoomschip opgedragen, dat „Oranje Nassau" zal worden genoemd.

Na de uitvoerige mededeelingen van de Regeering in de beide Kamers der Staten-Generaal over de bananencultuur in Suriname, achten wij het onnoodig, de lijdensgeschiedenis van deze cultuur over het jaar 1910 te vermelden.

Nadat door de Regeering besloten was, om voortaan den directen geldelijken steun aan de planters van bananen te onthouden, hebben wij ons met de directie der United Fruit Company in verbinding gesteld, ten einde hare plannen voor de toekomst te leeren kennen. Wij kunnen mededeelen, dat de directie dezer maatschappij voornemens is de planters van bananen, onder bepaalde voorwaarden, geldelijk te steunen, mits haar blijke, dat de Congo-variëteit verkoopbaar is; er is nl. bij de directie twijfel gerezen omtrent het goudgeel worden der schil van Congobananen. Binnen enkele maanden kunnen eenige proefzendingen van Paramaribo verscheept worden en zal men na ontvangst te New-York kunnen constateeren of deze soort al dan niet een gereede markt zal vinden.

Aangezien de bananenuitvoer van Suriname voorloopig gering zal zijn, hebben wij in overleg met de directie der United Fruit Company, ter besparing van exploitatiekosten, één der vier vruchtenschepen uit de vaart genomen.

De stoomschepen, in de hoofdlijn varende, volbrachten in het boekjaar 1910 26 uit- en 25 thuisreizen, en die, welke in de vruchtenlijn varen, volbrachten 52 uit- en 52 thuisreizen.

Het geldelijke resultaat, verkregen met de exploitatie over het jaar 1910 is niet ongunstig en stelt in staat om, in weerwil van de teleurstellingen, die de vruchtenlijn ook in 1910 bracht, de uitkeering van een behoorlijk dividend voor te stellen.

De winst- en verliesrekening sluit met een voordeelig saldo, groot f 675.020. Hiervan aftrekkende: 1o. het nadeelig saldo der interestrekening f 21.273, 2o. afschrijving op de stoomschepen f 344.000, 3o. afschrijving op ponten te Paramaribo f 2000 4o. afschrijving op inrichtingen te Paramaribo f 8000, 5o. afschrijving van de post „dienst der leening" f 77.000, totaal f 452.273, dan blijft voor verdeeling beschikbaar f 222.746.

Voorgesteld wordt 5.6 pct. als dividend uit te keeren. (vorig jaar 3⅓%)

De 11 stoomschepen der maat-

schappij en hunne inventarissen staan op de balans voor f 4.822.000. Er is achtereenvolgens op afgeschreven f 2,509,263.

De loodsen en steigers te Paramaribo staan op de balans voor f120.000. Er is achtereenvolgens op afgeschreven f 238.664.

Reservefonds was op 1 Jan. 1910 groot f 168.268, er werd aan toegevoegd 20% van de overwinst f 8400, zoodat 't thans bedraagt f 176.668. Het assurantiefonds bleef onveranderd f 500.000.

Het Ondersteuningsfonds voor het personeel bedroeg op 1 Januari 1910 f 48.008 en thans f 48.914.

De buitengewone ondersteuning aan de nagelaten betrekkingen der opvarenden van het ss. „Prins Willem II", werd ten laste van de algemeene exploitatie gebracht.

De commissarissen, de heeren Abr Muller en G. A. baron Tindal zijn volgens rooster aan de beurt van aftreden, doch herkiesbaar.

Kamer van Koophandel en Nijv.

In de jongste vergadering van de Kamer van Kooph. en Nijv., is de heer MY. COHEN HENRIQUEZ tot ondervoorzitter gekozen in plaats van den Heer J. JANSE, die als lid van de Kamer ontslag genomen heeft.

De verkiezing van twee leden ter vervulling van de vacaturen ontstaan door het overlijden van den heer MOSES S. L. MADURO en de ontslagneming van den heer JANSE, zal, blijkens de in dit nummer voorkomende bekendmaking, plaats hebben op Donderdag 22 Juni a.s. en de herstemming, zoo noodig, op Donderdag 6 Juli d. a. v.

C. C.

Aanvaring van het SS. Prins Frederik Hendrik.

De Londensche correspondent van het *Handelsblad* geeft het volgende relaas van zijn bezoek gebracht aan de Prins Frederik Hendrik, te Gravesend. Kapitein Van der Borde vertelde over de aanvaring het volgende:

Zaterdagmorgen, omstreeks 4,50 kwamen wij in aanvaring met een stoomschip, dat ik gezien en gehoord had, en dat ik herhaaldelijk de gewone signalen had gegeven. Wij stoomden zachtjes, het weer was mistig maar niet zoo dik, wij liepen op het vreemde stoomschip achter de brug aan stuurboord. Wij voelden slechts een lichten schok; na de aanvaring zette het vreemde stoomschip zijn reis voort, en wij verloren het uit het gezicht. Ik wierp het anker uit en bleef, waar wij waren tot 10 uur. Toen bemerkte ik, dat mijn schip niet te ernstig beschadigd was en liep ik naar Dover, waar de passagiers en de bemanning van het Noorweegsche stoomschip *Nervion*' dat gezonken was, in booten waren aangekomen, waaruit ik opmaakte dat dit het schip was, waarmede wij in botsing waren gekomen.

Aan boord van mijn schip was niet de minste paniek geweest.

Nadat het schip door duikers was onderzocht en tijdelijk hersteld, verlieten wij Zondagmiddag om 4 uur Dover, en kwamen Maandagmorgen te twee uur te Tilbury aan, waar wij nu verdere bevelen wachten.

Alle passagiers, twee 1e klasse, en vijf 2e klasse, zijn nog aan boord. De bemanning is 42 koppen sterk.

Vervolgens had de berichtgever een onderhoud met de beide 1o. klasse-passagiers, M. S. VAN LEEUWEN, die zijn eerste reis maakte en dr. CRAANEN, officier van gezondheid bij de marine.

De eerste vertelde hem, dat na het vertrek uit Ymuiden de zee woelig en het weer mistig was; de mist werd slechts dikker, in den loop van den nacht; hij kon niet slapen, door het leven dat de schroef en de misthoorn maakten, en kwam nu en dan op het quarter dek.

Later voelde hij, dat de schroef achteruit sloeg, en daarop een lichten schok, alsof het schip in botsing was geweest. Hij trok wat kleeren aan, en op het dek komend vernam hij, dat er een botsing was geweest. Er heerschte geen paniek. De bemanning deed kalm haar plicht. Hij zag geen ander schip. Aan boord van de „Frederik Hendrik" was een boot in de davids naar buiten gedraaid, voor het geval dat het noodig zou zijn.

Hij ging naar zijn kajuit en pakte zijn noodzakelijkste dingen in, met oog op de mogelijkheid dat de passagiers in de booten zouden moeten gaan. Maar spoedig begreep hij dat dit niet noodig was. Het schip was voor anker gegaan, en stoomde later in den morgen op naar Dover.

Dr. CRAANEN zeide, dat hij vroeg naar bed was gegaan en goed sliep. Omstreeks 4,45 werd hij gewekt wijl de schroef achteruitsloeg en door een lichten schok. Hij dacht niet aan iets ernstigs. Enkele oogenblikken later klopte de heer VAN LEEUWEN aan zijn kajuit, en deelde hem mede, dat het schip in botsing was geweest, en dat hij er uit moest komen. Hij kon het niet dadelijk gelooven, maar later kwam de scheepsdokter en vertelde hem van de botsing. Kalm kleedde hij zich aan en ging naar het dek. Hier zag hij iedereen aan boord heel kalm, en de kapitein en bemanning op bewonderenswaardige wijze hun plicht doen. De passagiers zullen aan boord blijven, tot dat bekend zal zijn, wat er verder met het schip zal gebeuren.

Gisteren werd de volkstelling gehouden; de kapitein moest in Dover de papieren invullen voor allen die aan boord waren.

M. S. Lansberg.

Woensdag avond overleed alhier de Heer MAURITS S. LANSBERG op den leeftijd van ruim 51 jaar, sedert 11 jaar kantonrechter op dit eiland. Nog niet lang geleden herdacht de nu overledene zijn 35-jarig ambtenaars-jubilé. Hij was Ridder van de Oranje–Nassau-Orde en van de 4de kl. van de Buste van Bolivar.–

Bij de ter aardebestelling herdacht de Voorzitter van het Hof van Justitie, de Heer Mr Ph. F. de Haseth Evertz de verdienste van den betreurden doode.

Hamburg-Amerika-lijn.

Bij gelegenheid dat de firma EDWARDS HENRIQUEZ sedert 40 jaar als Agenten de Hamburg–Amerika-lijn op ons eiland vertegenwoordigen, ontving de Heer EDWIN SENIOR, het hoofd dier firma een bijzondere onderscheiding nl. de gouden eere-medaille.

De Heer R. RAUSENPLAT, kapitein van het *SS. Syria*, overhandigde in opdracht zijner Stoombootmaatschappij na een schitterende lunch aan boord van bovengenoemd schip ll. Donderdag het eeremetaal aan den Heer EDWIN SENIOR met een hartelijke waardeerende toespraak.

St. Jozefs Gezellen-Vereeniging.

Bovengenoemde Vereeniging te Pietermaai geeft a.s. Dinsdag en Donderdagavond ten half 8 uur een feestelijke voorstelling. Ot gevoerd wordt een hoogst vermakelijke komedie en pantomine.

Officieele Berichten.

Aan den heer L. G. BERGEN, is een eervol ontslag verleend als Voorzitter van den Voogdijraad op Bonaire en is de heer W. G. Willems in zijn plaats benoemd. Aan den heer P. L. B. de HASETA, 2 de Commies ter Inspectie der belastingen is tot herstel van gezondheid, veertien dagen verlof verleend.

De Gouverneur van Curaçao:

Gelet op art. 77 van het regeeringsreglement voor deze kolonie, waarbij bepaald is, dat de vergadering van den Kolonialen Raad jaarlijks op den tweeden Dinsdag van de maand Mei te Willemstad op het eiland Curaçao door of namens den Gouverneur wordt geopent.

Heeft goedgevonden:

1o. Op Dinsdag, den 9den Mei a. s. worden met zonsopgang van de gouvernements vaartuigen, van de forten en van de gouvernements gebouwen, waar dat bij festiviteiten gebruikelijk is, de vlaggen geheschen.

Zij worden niet vóór zonsondergang gestreken.

2o. De Voorzitter en leden van den Kolonialen Raad, de Ondervoorzitter en leden van den Raad van Bestuur vereenigen zich ten negen uur in de vergaderzaal van den Kolonialen Raad.

3o. Ten negen uur verlaat de Gouverneur, vergezeld van zijn adjudanten, het gouvernementshuis, ten einde de vergadering te gaan openen.

4o. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door eene door den Voorzitter van den Kolonialen Raad te benoemen commissie, die hem naar de Raadzaal geleidt.

5o. De Gouverneur opent de vergadering.

6o. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub. 4o. bedoelde commissie.

7o. Voor het Raadhuis wordt eene eerewacht van het garnizoen opgesteld.

8o. Een saluut van dertien schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan, zoowel het oogenblik, dat de Gouverneur het Gouvernementshuis, als dat, waarop hij het Raadhuis verlaat.

Dankbetuiging.

Nieuwe itinerarios ontvangen der Leyland-Line, Harrison-Line en Hamburg–Amerika-Line.

Den respectievelijke Agenten zij daarvoor onzen hartelijken dank.

Dankbetuiging.

Mijn oprechten dank voor de talrijke bewijzen van sympathie en een hartelijken groet tot afscheid aan alle vrienden en bekenden, en meer in het bijzonder aan mijn parochianen van Pietermaai.

Curaçao 29 April 1911.

a/b van de „*Emilia*"

Pater J. M. VAN WEERELT.

Berichten uit het Moederland.

Roomsch-Katholiek Marinepersoneel.

Men meldt ons:

Opgericht is een Vereeniging ten behoeve van R. K. Marinepersoneel. In een 5 April j.l. te 's-Gravenhage gehouden vergadering zijn de statuten en het huishoudelijk reglement vastgesteld. Blijkens deze statuten is het doel der vereeniging: het bevorderen van de geestelijke en stoffelijke belangen van de R. K. schepelingen behoorende tot de Koninklijke Marine. Zij tracht dit doel te bereiken door in samenwerking met bestaande R. K. Militairenvereenigingen aan de R. K. zeelieden het nakomen hunner godsdienstplichten gemakkelijk te maken in de voornaamste plaatsen van het koninkrijk der Nederlanden in en buiten Europa en in die buitenlandsche havens, waar een verblijf van langeren duur van Hr. Ms. schepen en vaartuigen van oorlog kan worden verwacht; door het zoo mogelijk verkrijgen van aanstellingen van R. K. Geestelijken, in het bijzonder met hunne zielszorg belast. in havenplaatsen waar dit noodzakelijk mocht blijken; door de taak van de commandanten van Hr. Ms. oorlogsvaartuigen te vergemakkelijken om bij het aandoen van havens aan hun R. K schepelingen bekend te maken waar en wanneer zij hun godsdienstplichten kunnen vervullen; door het uitgeven en verstrekken van boeken en voorwerpen, die den godsdienstzin van de R. K. schepelingen van de Koninklijke Marine kunnen opwekken en bevorderen; door het verleenen van tusschenkomst bij de betrokken autoriteiten aan billijke verzoeken, rakende algemeene stoffelijke belangen van het Marinepersoneel en van wat tot verbetering dier belangen leiden kan.

De Vereeniging heeft haar zetel te 's-Gravenhage In het bestuur hebben zitting de heeren: F. J. H Evers, pr., lid van den Raad van Defensie, voorzitter; mr. H. Barge, lid van de Eerste Kamer, ondervoorzitter; W. H. Bogaardt, lid van de Tweede Kamer; jhr. mr. O. F. A. M. van Nispen tot Sevenaer, lid van de Tweede Kamer; mgr. mr. dr. W H. Nolens, lid van de Tweede Kamer; Jan Seeuwen, cargador; dr. P J. F. Vermeulen, lid van de Eerste Kamer; J. L. M. Waterreus, pr., oud-aalmoezenier van het Eng. Ind. leger; F. S. C. M. Wijs, hoofdingenieur Marine en A. E. Leo, journalist, secretaris.

De Koninklijke en Bisschoppelijke goedkeuring zullen op de statuten worden aangevraagd.

— In Juni a.s. zal de Heer Fallières President van de Fransche Republiek, vergezeld van den Heer Cruppi, Min. van Buitenl. Zaken een bezoek brengen aan Amsterdam en de gast zijn van H. M. de Koningen. De reis heen en terug zal over zee gemaakt worden aan boord van een Franschen Kruiser.

—Uit Rome wordt geseind, dat Mgr. Tacci Porcelli, apostolisch internuntius te Brussel, door den Paus tevens benoemd is tot internuntius in Nederland. Hij zal te Brussel blijven resideeren. Z. D. H. heeft reeds aan H. M. de Koningin zijn geloofsbrieven aangeboden.

Mgr. Tarnassi was de laatste internuntius bij ons Hof; de functie is nadien door een auditeur waargenomen.

De Heer Colijn. Min. van Oorlog.

Dat de nieuwe Minister van oorlog de heer Colijn de rechte man is om Minister van Oorlog te wezen, is o.a. onlangs hieruit gebleken dat de militaire attaché's der buitenlandsche gezantschappen respect hebben voor Minister Colijn. Die buitenlandsche militaire attaché's nl. hebben weleens gevechten bijgewoond en hebben dan de gewoonte met hooge borst bij den Minister van Oorlog hun opwachting te komen maken, bij den Minister van Oorlog, die nooit echter oorlogskruitdamp snoof. Zoo geschiedde ook onlangs. Daar kwam een (Engelsche) attaché bij een opwachting bij Minister Colijn vertellen, dat hij 9 gevechten had bijgewoond. „Zoo", zeide Minister Colijn, „dat is nog niet veel, ik maakte er 64 mede." De attaché af. Hij vertelde aan zijn collega's dat Nederland thans 'n „heuschen" Minister van „Oorlog" heeft.

— Bij Kon. besluit is de heer I. D. Sasso benoemd tot consul der Nederlanden te San José, buiten bezwaar van 's lands schatkist.

Het consulaat heeft de Republiek Costa-Rica tot ressort.

— Bij Kon. besluit is aan den heer Ch. Van Romondt op zijn verzoek eervol ontslag verleend uit zijn betrekking van consul der Nederlanden te Fort de France (Martinique) en is als zoodanig benoemd buiten bezwaar van 's lands schatkist, de heer Ch. A. Van Romondt, aan wien in het Nederland een geschreven worden.

— Bij K. B. is aan den officier v. gez. 1e kl. van de zeemacht J. A. Van Trotsenburg op zijn verzoek met 16 April eervol ontslag uit den zeedienst verleend;

is bij de zeemacht bevorderd tot off. van gez. 1e kl.

met ingang van 26 April de off. v. gez. 2e. kl. dr. G. C. J. Van den Heuvel, a.b. van Hr. Ms. *Utrecht*.

Vezelcongres.

Naar wij vernemen, is het Nederlandsch Comité, voorzitter mr. J. H. Abendanon, oud-directeur van Onderwijs, Eeredienst en Nijverheid in Nederlandsch-Indië, er in geslaagd de Amerikaansche Regeering te bewegen tot het zenden van een officieelen vertegenwoordiger naar het Vezelcongres, te Soerabaja in Juli van dit jaar te houden. De Regeering der Unie heeft als vertegenwoordiger aangewezen prof. Lijster Dewey te Washington, directeur-generaal van den Landbouw aldaar, die vermoedelijk vergezeld zal zijn van den heer Saleeby, vezelexpert te Manilla. Prof. Dewey heeft het voornemen de reis naar Nederlandsch-Indië over Japan te ondernemen, en hoopt, einde Juni te Soerabaja aan te komen.

Koloniale landbouwtentoonstelling.

Er heeft zich te Deventer een comité gevormd voor de Koloniale Landbouwtentoonstelling, welke men voornemens is daar in 1912 te houden. Het doel van de tentoonstelling zal hoofdzakelijk zijn het verbreiden van kennis omtrent den landbouw in onze overzeesche bezittingen en het vormen van een verzameling ten dienste van het onderwijs aan de koloniale Landbouwschool, die te Deventer gevestigd wordt.

Van de Ned. Indische regeering is de belofte ontvangen van krachtigen steun, en reeds van verschillende andere zijden zijn toezeggingen ontvangen van inzendingen.

Uit de naburige Republieken.

Venezuela.

De *Council of foreign bondholders* te Londen maakt de ontvangst bekend van wissels, betrekking hebbende op de vijfde veertiendaagschen storting ten behoeven van den dienst der 3 % diplomatiek schuld van Venezuela, uitgifte 1905, over het halfjaar eindigende 30 Juni a. s.

Columbia.

Bij de te Londen gehouden tweede inschrijving van de aflossing van de geconsolideerde schuld van Columbia, waarvoor £ 39.363–10–4 beschikbaar was, ontving de *Council of foreign bondholders* inschrijvingen tot een totaal van £ 143.900, loopende van circa 48.93 tot 53½ %. Inschrijvingen tegen 49.70 % en lager zullen ten volle toegewezen worden, terwijl die tegen 49¾ % ongeveer 44 % zullen ontvangen.

Santo Domingo.

De ex-president Geneneraal Morales en de ex-vice-president van Santo Domingo, Mauricio Jiménez, beide beschuldigd getracht te hebben, een expeditie op touw te zetten tegen de republiek Sto. Domingo, zijn de vorige week opnieuw voor den Regeeringscommissaris te San Juan op Puerto-Rico moeten verschijnen, die besloten heeft de zaak voor het groot Gerechtshof te brengen. Daar de beschuldigden geen borgtocht van 2500 dollars konden storten, zijn zij achter slot gebracht.

B. C.

Mexico.

Teneinde den lezer eenig denkbeeld te geven van de beteekenis van den vooruitgang van **Mexico**, waar thans de revolutie tegen het bestuur van Porfirio Diaz in vollen gang is, geven we hier een lijstje met de inwonerscijfers der voornaamste steden in 1900 en 1910:

	1910	1900
Mexico	470,659 inw.	101,761 inw.
Puebla	101,214 —	7,698 —
Monterey	88,758 —	15,785 —
San-Luis-del-Potosi	82,946 —	21,927 —
Mérida	61,999 —	18,369 —
Aguascal	44,800 —	9,748 —
Chihuahua	39,601 —	8,656 —
Pachuca	38.620 —	1,133 —
Oaxaca	37,469 —	2,420 —
Saltillo	35,063 —	11,067 —
Queretaro	35,011 —	1,859 —
Jolúca	31,247 —	5,307 —
Morelia	30,116 —	1,838 —
Colima	25,148 —	4,450 —
Vera-Cruz	24,816 —	4,426 —
Ciudad-Victoria	17,861 —	7,775 —
Hermosille	14,518 —	3,905 —
Guernavaca	12,668 —	3,084 —
Chilpancingo	7,848 —	341 —

Zooals men ziet een stedenreeks, die er wezen mag. Mexico is dan ook ontegenzeglijk een welvarend land, dank zij het toelaten van vreemd kapitaal voor allerlei doeleinden.

De keerzijde hiervan is natuurlijk, dat de buitenlandsche belangen in Mexico van grooten omvang zijn en dientengevolge de redenen voor interventie, in geval van een eenigszins langdurige revolutie, als er nu woedt, voor het grijpen liggen.

Naar een stok om den hond te slaan behoeft in de gegeven omstandigheden vooral door de V. S. heusch niet gezocht te worden.

Buitenland.

SPANJE.

De Ferrer - Debaten

In de Spaansche kamer voerde bij de debatten over het Ferrer–proces o.a. de republikeinsche afgevaardigde Soriano het woord. Hij trachte te bewijzen, dat zekere getuigenissen tegen Ferrer waren opgedrongen en dat men het in het proces–verbaal deed voorkomen alsof bij Ferrer papieren waren gevonden, die de politie bij hem gedeponeerd had.

Ook waren pogingen aangewend zoo beweerde Soriano tenminste, om een bediende van Ferrer over te halen tegen Ferrer te getuigen ; daarvoor werd hem vrijstelling van den militairen dienst beloofd. Tot zoover hadden kamerleden en publiek de beweringen van heer Soriano met groote kalmte aangehoord, maar toen hij de gerechtshoven van corruptie beschuldigde, klonk het vanaf de publieke tribune „In de krijgsraden is geen curruptie". Deze woorden, die luide door de zaal galmden veroorzaakten groote opschudding onder de kamerleden. Vele afgevaardigden sprongen op en protesteerden tegen het optreden van den onderbreker, die ondertusschen reeds door gendarmen was gevat en voor den president werd gevoerd. Daar verklaarde hij Salvador Orduna te heeten. Hij was majoor bij de artillerie en zeide, dat hij de beleediging, den krijgsraden en het leger aangedaan niet zonder protest kon aanhooren.

Daarom had hij geroepen, maar toch betreurde Orduna het incident.

Hij werd dadelijk in vrijheid gesteld. Señor Soriano zette dan zijn rede voort. Hij eischte een onderzoek naar het optreden van het toenmalige ministerie–Maura en beweerde, dat de conservatieve ministers getracht hadden om de politie en de getuigen om te koopen. Na al deze valsche beschuldigingen, ging Soriano nog verder. Hij zeide n.l. dat zelfs de beruchte Lerroux en de socialist Iglesias en andere Lerrouxisten de regeering in haar werk geholpen hadden. Vooral die laatste onzinnige verklaring veroorzaakten groote sensatie. De minister van justitie kwam daarop aan 't woord.

Hij protesteerde tegen de beschuldigingen van Soriano en verdedigde in krachtige bewoordingen het optreden van het ministerie–Maura.

De wet was met de meeste stiptheid en rechtvaardigheid toegepast, zoo verklaarde de minister, en hij werd daarbij luide toegejuicht én door de liberalen en door de conservatieven. Daarna verscheen señor Alvarez op de tribune om in een heftige redevoering te verklaren, dat Ferrer, volgens zijn vaste overtuiging, onschuldig was. Alle afgevaardigden, behalve de republikeinen protesteerden tegen deze woorden.

Onder een onbeschrijflijk tumult riep de minister van oorlog: „zulke beleedigingen van de militaire en burgerlijke gerechtshoven dulden wij niet langer", waarop Alvarez antwoordde; „de krijgswet is onrechtvaardig" „Vraag dan een wijziging van dit wetboek", zeide de minister „maar eerbiedig de uitspraken van onze rechters !" Groote opschudding heerschte in de vergaderzaal. Algemeen veroordeelde men de aanvallen der republikeinen op de Spaansche rechtspraak en het leger. Men vreesde dat het leger zich deze beschuldigingen niet zou laten welgevallen en met angst werd de voortzetting der debatten tegemoet gezien

Het verloop der Ferrer–debatten in de Spaansche kamer heeft tot dusverre den gang, dien men er vrij algemeen van verwachtte en ook van verwachten moest; de nagedachtenis van den „grooten martelaar" van de vrije gedachte, zooals Ferrer zoo herhaaldelijk gehuldigd is, komt door de debatten niet in een gunstiger licht te staan en de Ferrer vrienden" hebben hun held geen grooten dienst bewezen door zijn zaak nog eens voor het voetlicht te brengen. Verschillende woordvoerders moeten over de kwestie nog spreken en de behandeling zal wel nog enkele dagen duren. Lacierva, de oud–minister van justitie, die de houding van het kabinet Maura in de Ferrer–kwestie verdedigen zal, is voor het eerst pas aan het woord geweest, zoodat een van de meest belangrijke momenten van de behandeling nog te wachten is.

Maar toch maken de besprekingen van de laatste dagen reeds den onloochenbaren indruk van de schuld van Ferrer en de rechtvaardigheid van het vonnis over hem uitgesproken.

De republikeinen pogen in hun heftige redevoeringen in de Kamer dan ook niet zoozeer de onschuld van hun held te bewijzen en in het licht te stellen, maar zij richten hun aanvallen op het instituut van de krijgsraden alleen. En dat gaat natuurlijk feitelijk buiten de heele kwestie om en houdt met het vonnis absoluut geen verband. Het meest belangrijke moment in de behandeling der zaak is tot dusverre de verklaring van den minister president Canalejas zelf, die verklaarde dat het vonnis over Ferrer geveld rechtvaardig is en definitief en dat de campagne door zekere elementen op touw gezet, het begin is van een reeks daden, die door iedereen afgekeurd moet worden..... Deze verklaringen, zoo teekent het „Hbld. van Antw." met geestige scherpte aan, moeten als een bad ijskoud water terecht komen op de anticlericalen. „Zij hadden natuurlijk verwacht dat Canalejas, wiens anti-clericalismo zij steeds opgehemeld hebben, ook partij zou gekozen hebben voor de revolutionnairen, waarmee zij aangespannen zijn. „En daar komt hij nu verklaren dat het vonnis over Ferrer geveld, een rechtvaardig vonnis is, wettelijk uitgesproken en dat het niet zal herzien worden.

„Zulke keien krijgen ze niet alle dagen op hun kop!"......

Inderdaad het Ferrer–debat verloopt verre van pleizierig voor de bladen, die voor eenige maanden nog heele kolomen over hadden om verslag te geven van betoogingen voor Ferrer's onschuld, maar nu het verloop van de debatten met het afdrukken der telegramen in een hoekje weergeven.

PORTUGAL

—Teekenend voor de zwakheid der tegenwoordige Portugeesche regeering is het volgende: De majoor der artillerie Paiva Conceiro, de eenige officier die tijdens de omwenteling feitelijk zijn plicht deed, nml. na 's Konings vlucht onmiddelijk zijn ontslag indiende — hij werd echter slechts op nonactiviteit gesteld en vrij gelaten onder voorwaarde, dat hij zich van alle politieke actie onthouden zou — begaf zich dezer dagen naar den minister van oorlog met verzoek om van zijn belofte ontslagen te worden, daar het hem onmogelijk was deze gestand te doen. Hij ried den minister aan, een militaire dictatuur in te stellen en een volksstemming te doen houden over het al of niet weder herstellen der monarchie. Overigens stelde hij de regeering voor de keuze of hem gevangen te nemen, of hem vrij uit naar Vigo — het middelpunt der monarchisten — te laten vertrekken in welk geval hij zich van zijn belofte ontslagen zou achten. Vreemd genoeg liet men Conceiro ongemoeid gaan, wat te meer verwondert, waar men dagelijks om de meest futiele redenen onbelangrijke personnages arresteert, alleen onder verdenking van monarchale neigingen, terwijl Conceiro een man van grooten invloed is en als aangewezen om de beweging te leiden. Het ligt dan ook voor de hand, dat de regeering Conceiro's gevangeneming niet aangedurfd heeft, met het oog op diens grooten aanhang in het leger; voorwaar wel een bewijs, dat zij zich haar zwakke positie wel bewust is.

Advertentien.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 29 APRIL — 13 MEI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Zulia	S. S. Morris	29 April	New-York	29 April	Maracaibo
Zulia	„	4 Mei	Maracaibo	4 Mei	New York
Caracas	Furst	4 „	New-York	4 „	La Guayra
Caracas	„	9 „	La Guayra	10 „	New-York
Maracaibo	H. Hichborn	13 „	New York	13 „	Maracaibo
Aurora	Christophersen	29 April	Maracaibo	5 „	New-York
Merida	A. Johanson	3 Mei	New-York	5 „	Maracaibo
Merida	„	10 „	Maracaibo	15 „	La Guayra
Pr. Willem V	J. Aarents	7 „	Amsterdam	7 „	New-York
Ascania	A. Claussen	7 „	New-York	8 „	Amsterdam
Fred. Hendrik	J.P.v.d.Borden	13o14„	Amsterdam	14o15„	New-York
Musician	Woolfenden	6 Mei	Liverpool	6 Mei	Sabanilla
Syria	R Raeschenplat	2 „	Hamburg	4 „	Hamburg
Città di Milano	F. Ferraro	5 „	Colón	5 „	Génova
Barbadian	Manning	12 „	Liverpool	12 „	Pto. Colombia
Odenwald	H. Rose	11o12„	Hamburg	12o13„	Pto. Colombia

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	vertrek	naar
Diana V	29 April	Vela Coro	*Olga Lucila C*	29 April	Aruba
Gaviota H	30 „	Cabo Román	*Virginia H*	1 Mei	Vela de Coro
Jesusita V	30 „	Maracaibo	*Diana V*	3 „	Vela de Coro
Refugio H	1 Mei	Aruba	*Refugio H*	2 „	Aruba
Hungaria H	1 „	Bonaire	*Clemencia H*	3 „	Asua
Victoria H	1 „	Rio Hacha	*Mina H*	6 „	Maracaibo
Gaviota H	1 „	Cabo Román	*Gaviota H*	3 „	Maracaibo
Marina V	2 „	Maracaibo	*Hungaria H*	3 „	Bonaire
Prinses Juliana	2 „	Bonaire	*Hilda H*	6 „	Maracaibo
Priscilla E	3 „	Barbados	*Prinses Juliana*	4 „	Rio Hacha
Virginia H	4 „	Vela de Coro	*Frieda H*	6 „	Maracaibo
Clara C	4 „	Rio Hacha			
Medarda V	6 „	Maracaibo			

Dezen morgen is hier het Nederlandsche Stoomschip **ROSSUM** gepasseerd.

Bekendmaking.

Het publiek wordt herinnerd aan Art. 2 der Verordening van 21 October 1901 en 29 Januari 1902 (P. B. 1902 No. 7), luidende :

„Iedere hond moet voorzien zijn van:

1o. een halsband met een metalen plaat, waarop vermeld staat de naam des eigenaars;

2o. een door den Procureur-Generaal te bepalen merkletter, die jaarlijks in de maand Mei door een ander wordt vervangen, en vanwege het plaatselijk hoofd der Politie, wordt geslagen, óf wel in die plaat, óf in een afzonderlijk penning, die aan den halsband moet worden vastgehecht, op vertoon van een door den ontvanger afgegeven quitantie, waaruit blijkt, dat de in art. 1 bedoelde belasting is betaald.

In het belang eener goede Contrôle en ter tegemoetkoming aan klachten, dat het inslaan der merkletter in de plaat van den halsband, die plaat doet breken, zal de merkletter niet dan in de hierboven aangehaalde artikel, bedoelde penning worden geslagen.

De penningen zijn ten parkette verkrijgbaar tegen betaling van vijf centen.

Curaçao, den 26n. April 1911.

De Procureur-Generaal

J. B. Gorsira.

Drukker:

B. L. BOGAERS.